

Сборник съдебна практика

Дело T-620/11

GFKL Financial Services AG
срещу
Европейска комисия

„Държавни помощи — Германско данъчно законодателство относно пренасянето на загубите за следващите данъчни години (Sanierungsklausel) — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Лично засягане — Допустимост — Понятие за държавна помощ — Селективен характер — Естество и структура на данъчната система — Публични ресурси — Задължение за мотивиране — Оправдани правни очаквания“

Резюме — Решение на Общия съд (девети състав) от 4 февруари 2016 г.

- Жалба за отмяна — Физически или юридически лица — Актове, които ги засягат пряко и лично — Лично засягане от акт с общ характер — Условия — Решение на Комисията за забрана на секторна схема за помощи — Жалба от предприятие, което е придобило право да реализира данъчна икономия съгласно посочената схема — Допустимост*
(член 263, четвърта алинея, ДФЕС)
- Жалба за отмяна — Физически или юридически лица — Правен интерес — Решение на Комисията за констатиране на несъвместимостта на помощ с вътрешния пазар — Спиране на прилагането на съответната схема за помощи вследствие на решението на Комисията да започне официална процедура по разследване — Жалба, подадена от бенефициер на схемата за помощи — Допустимост*
(член 263, четвърта алинея, ДФЕС)
- Актове на институциите — Мотивиране — Задължение — Обхват — Решение на Комисията в областта на държавните помощи*
(член 107 ДФЕС и член 296 ДФЕС)
- Помощи, предоставяни от държавите — Понятие — Селективен характер на мярката — Мярка за данъчно облекчение — Критерии за преценка — Обосновка, изведена от естеството или от общата структура на данъчната система*
(член 107, параграф 1 ДФЕС)
- Помощи, предоставяни от държавите — Решение на Комисията — Съдебен контрол — Граници — Преценка на законосъобразността в зависимост от наличната информация към момента на приемане на решението — Основание, почиващо на факти, които не са били изтъкнати в административното производство — Допустимост*
(член 108 ДФЕС и член 263 ДФЕС)

6. *Помощи, предоставяни от държавите — Понятие — Селективен характер на мярката — Мярка за данъчно облекчение — Данъчна мярка, която позволява пренасяне на загубите в случай, че предприятие в затруднено положение е придобито с цел реструктуриране — Включване — Обосновка, изведена от естеството или от общата структура на данъчната система — Липса*

(член 107 ДФЕС)

7. *Помощи, предоставяни от държавите — Понятие — Помощи, произхождащи от държавни ресурси — Отказ от държава членка от данъчните приходи, който дава възможност на инвеститорите да придобият дялово участие в определени предприятия при по-благоприятни данъчни условия — Включване*

(член 107, параграф 1 ДФЕС)

8. *Помощи, предоставяни от държавите — Възстановяване на неправомерна помощ — Помощ, отпусната в нарушение на процедурните правила по член 108 ДФЕС — Принцип на защита на оправданите правни очаквания — Приложно поле — Национален орган, съобшил задължителни указания, които противоречат на правната уредба на Съюза — Липса на оправдани правни очаквания у бенефициерите — Наличие в други държави членки на мерки, за които се твърди, че са сходни — Ирелевантност*

(член 108 ДФЕС; член 14, параграф 1, второ изречение от Регламент № 659/1999 на Съвета)

1. По принцип е допустимо предприятие да подава жалба за отмяна на решение на Комисията, с което се забранява схема за предоставяне на помощи в даден сектор, само ако то е засегнато от решението поради принадлежността си към съответния сектор и поради качеството си на потенциален бенефициер по посочената схема. Когато обаче това решение на Комисията засяга група лица, които са определени или е могло да бъдат определени към момента на приемане на този акт по присъщи за членовете на тази група критерии, тези лица могат да бъдат лично засегнати от посочения акт в качеството си на част от ограничен кръг икономически оператори.

Така предприятие, което разполага с придобито право на данъчна икономия в приложение на национална правна уредба, квалифицирана като държавна помощ с решението, с което се забранява схемата за предоставяне на помощи в даден сектор, трябва да бъде разглеждано като принадлежащ към затворен кръг от икономически оператори, които са били определени или поне е могло лесно да бъдат определени към момента на приемане на обжалваното решение, по смисъла на решение от 15 юли 1963 г., Plaumann/Комисия, 25/62. Този извод не се поставя под съмнение от обстоятелството, че след решението на Комисията да открие официална процедура по разследване, а впоследствие и на решението за забрана на схемата за предоставяне на помощи в даден сектор, националните органи са приели мерки, целящи да не бъде прилагана съответната национална правна уредба.

Освен това елементите, на които съдебната практика основава личното засягане по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, не съвпадат непременно със състава на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

(вж. т. 55, 56, 64, 65, 70 и 71)

2. Виж текста на решението.

(вж. т. 76—80)

3. Виж текста на решението.

(вж. т. 86—97)

4. За да се квалифицира национална данъчна мярка като „селективна“, най-напред трябва да се установи и да се разгледа общият или „обичайният“ данъчен режим, приложим в съответната държава членка. След това именно от гледна точка на този общ или „обичаен“ данъчен режим следва да се прецени евентуално селективният характер на предимството, предоставено от разглежданата данъчна мярка, като се докаже, че тя дерогира посочената обща система, доколкото въвежда диференциация между оператори, намиращи се в сходно фактическо и правно положение от гледна точка на целта, която си поставя посочената система, което следва да се докаже от Комисията. След тези първи два етапа на проверката дадена мярка може да бъде квалифицирана като селективна *prima facie*.

Същевременно обаче мярка, която, макар и да предоставя предимство на бенефициера, е обоснована от гледна точка на естеството или общата структура на системата, в която се вписва, не отговаря на това условие за селективност, което съответната държава членка следва да докаже. След този евентуален трети етап на проверката дадена мярка се квалифицира като селективна.

Що се отнася до обосновката на национална данъчна мярка с естеството или общата структура на данъчната система, трябва да се разграничават, от една страна, целите, поставени на конкретен данъчен режим, които са външни за него, и от друга страна, вътрешноприсъщите на самата данъчна система механизми, които са необходими за постигането на тези цели, поради това че тези цели и механизми в качеството им на основополагащи или ръководни принципи на разглежданата данъчна система могат да подкрепят подобна обосновка.

(вж. т. 100—102 и 153)

5. Виж текста на решението.

(вж. точка 110)

6. Мярка за данъчно облекчение, която по изключение от правило, ограничаващо възможността за пренасяне на загубите при придобиване на 25 % или повече от дяловете на дружества, при определени обстоятелства позволява пренасяне на загубите, когато придобиването на дадено предприятие в затруднено положение е извършено с цел реструктуриране, е *prima facie* селективна, тъй като не се отнася до всички предприятия, акционерната структура на които е претърпяла значителна промяна, а се прилага към ясно определена категория предприятия, а именно към предприятията, които към момента на придобиването са неплатежоспособни или свързани задължители или са застрашени от такъв риск. Тази мярка, някои от условията на която не са свързани с целта за предотвратяване на злоупотребите и която не обхваща всички предприятия, които са в сравнимо фактическо и правно положение от гледна точка на целта на разглежданата данъчна уредба, води до облагодетелстване на предприятията в затруднение. Следователно Комисията не допуска грешка, когато преценява, че спорната мярка въвежда диференциация между операторите, които се намират от гледна точка на целта на данъчната система в сравнимо фактическо и правно положение.

Ето защо тази данъчна мярка не е обоснована и от естеството или от общата структура на данъчната система, като се има предвид, че основната ѝ цел да улесни реструктурирането на предприятията в затруднение, не е свързана с основополагащи или ръководни принципи на данъчната система, и не е вътрешна, а е външна за нея, без да е необходимо да се проверява дали спорната мярка е пропорционална на преследваната цел.

(вж. т. 138, 139, 141, 142, 159 и 160)

7. Виж текста на решението.

(вж. т. 175—183)

8. Виж текста на решението.

(вж. т. 186—192)